

VALTAKUNNANABSOLUTISTIN JUMALA JA MAANINEN SEKSUAALISUUS

Kirjakauppojen halpatiskit ovat antoisa kohde pengottaviksi. Niiden ansiosta olen oppinut tietämään, kuka on Ulf Lundell, joka muuten olisi minulle tuntematon suuruus.

Lundell on aloittanut työuransa postissa, siirtynyt vähitellen ammattimuusikoksi, rokkariksi, ja menestynyt ilmeisen hyvin. Samoin hänet tunnetaan kotimaassaan Ruotsissa runoilijana ja prosaistina.

Työnarkomaani ehkä? Siltä vaikuttaa. Samalla intohimoisen elämänjanoinen, maaninen.

Muutama vuosi sitten Lundell 38 vuoden iässä löysi itsensä Moorista, alkoholistien hoitokodista, joka noudatti AA:n 12 kohdan ohjelmaa ja jossa pääosa henkilökunnasta oli kuivilla olevia päihdeongelmaisia.

Lundellin juominen oli ollut kaikkea muuta kuin pientä tisuuttelua työpäivän päätyttyä. Näin hän kuvaa itse sitä elämäntapaa, josta hän halusi tehdä lopun:

”Vuosikausia palamista. Alistumista. Itsensä kieltämistä. Itsensä vihaamista. Mitä muuta? Jatkovaa kapinaa, kiskokaa köysistä ja pitäkää kiinni pojat! Myrsky menee ja myrsky tulee, laiva uppoaa! Kiinnittäkää lekkerit, mies yli laidan, täyttä vauhtia ikuisuuteen toverit!”

Alkoholismi maksoi Lundellille mm. avioliiton, josta on kolme lasta. He esiintyvät hänen kirjassaan tavan takaa, mutta lyhyinä mainintoina, nimettöminä.

Moorissa Lundell saavutti tavoitteensa. Miten, millä tavoin, mistä hän sai tarvittavan tahdonvoiman, nämä kysymykset jäävät kirjassa sen yli 300 sivun mitasta huolimatta avoimiksi. Lukijan sopii tulkita asia esim. niin, että sama hillitön elämänjano ja vimma kerätä kokemuksia sai Lundellin ensin juomaan ja nyttemmin olemaan juomatta.

Kirja Susi etsii laumaansa on tajunnanvirtaa jos mikään. Pisin kappale on samalla kokonainen luku, 20-sivuinen. Tekijä kuvaa niin alkoholinhuuruista kuin raitista elämäänsä aika lailla samalla tekniikalla. Jos humalainen pystyisi kirjoittamaan julkaisukelpoista tekstiä niin kuin Raymond Chandlerin väitetään viskin voimalla pystyneen, tulos saataisi olla samantapainen kuin Lundellin.

Lundellin elämässä on kiinnekohta, joka ehkä on kantanut häntä Mooriin saakka ja Moorin yli, usko Jumalaan, niin kasvottomaksi kuin tuo olento kirjassa jääkin. Maallisempi kiinnekohta raittiille Lundellille eli Ruotsin valtakunnanabsolutistille – sanonta on hä-

nen omansa – on uusi nuori vaimo F, kuvataiteilija. Paris-kunta odottaa lasta, jonka piirteet 18 viikon ja kahden päivän ikäisenä sikiönä ultraääni loih-tii kuvaruudulle kirjan lopussa.

Totta kai Lundell on ollut eliittijuoppo ja nyt hän on eliittiraitis. Kaikkia rahojaan hän tuskin on pystynyt juomaan, ja raitistuttuaan hän tuntuu olevan aina matkalla, usein etäällä Ruotsista. F juo aterialla pullon kuivaa valkoviiniä ja mies kivennäisvettä, jonka merkki vaihtelee maan mukaan; Ruotsissa se on Ramlösa.

Takakansitekstin mukaan Lundell kuvaa kirjassa mm. uudestisyntymisen kokemuk-siaan. En oikein allekirjoita tätä, sillä teoksen alkupuolen juoppo ja loppupuolen absolutisti ovat monessa olennaisessa suhteessa samanlaisia. Onko maailmassa syntymäabsolutistia, joka kirjoittaisi vaimonsa alastomasta suloudesta yhtä julkean kauniisti kuin Lundell, onko syntymäabsolutistia, joka hyväksyisi oman maanisen seksuaalisuutensa yhtä täydellisesti kuin hän?

PERTTI HEMÁNUS

ULF LUNDELL
SUSI ETSII LAUMAANSA
OTAVA 1990